

Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

*Πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο
(Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον γ' ἤχου).*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐάν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀφεώρα μόνον εἰς Αὐτόν, ἡ σημασία της δι' ἡμᾶς θά ἦτο μηδαμινή. Ἀλλά ὁ Χριστός δέν ἀνέστη μόνος. Συνανέστησε μεθ' Ἐαυτοῦ καί πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Βροντοφωνεῖ σχετικῶς ὁ ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἱερός Χρυσόστομος: “Ἀνέστη Χριστός, καί νεκρός οὐδεὶς ἐν τῷ μνήματι· Χριστός γάρ ἐγεροθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο” ἀπαρχή δηλονότι τῆς ἀναστάσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων καί τῶν ἐφεξῆς κοιμηθησομένων, καί τῆς μεταβάσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Τὸ μήνυμα εἶναι χαροποιόν δι' ὅλους, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ κατήργησε τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου. Οἱ πιστεύοντες εἰς Αὐτόν προσδοκοῦν ἀνάστασιν νεκρῶν καί διὰ τοῦτο βαπτίζονται εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ, συνανίστανται μετ' Αὐτοῦ, καί ζοῦν ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ μακρὰν του Χριστοῦ κόσμος προσπαθεῖ νά συσσωρεύσῃ ὑλικά ἀγαθὰ, διότι στηρίζει ἐπ' αὐτῶν τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς του. Ἐλπίζει ἀκρίτως ὅτι διὰ τοῦ πλοῦτου θά ἀποφύγῃ τὸν θάνατον. Καί ὁ πλανώμενος ἄνθρωπος διὰ νά συσσωρεύσῃ πλοῦτον, ἐπιμηκύνοντα δῆθεν τὴν ζωὴν του, σκορπίζει τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς ἐπιβιώσεως, καί πολλάκις διακόπτει βιαίως τὸ νῆμα τῆς ζωῆς των, ἐλπίζων ὅτι οὕτω θά διασώσῃ τὴν ἰδικὴν του ζωὴν.

Ἄλλά, ἀλλοίμονον! Ἡ πλάνη του εἶναι μεγάλη. Ἡ ζωή κερδίζεται μόνον διά τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν καί διά τῆς εἰς Αὐτόν ἐνσωματώσεως.

Ἡ ἐμπειρία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἐνωθέντες μετά τοῦ Χριστοῦ ζοῦν καί μετά θάνατον, συνυπάρχουν μετά τῶν ζώντων, συνδιαλέγονται μετ' αὐτῶν, ἀκούουν αὐτούς καί πολλάκις ἱκανοποιοῦν θαυματουργικῶς τά αἰτήματα αὐτῶν.

Δέν χρειάζεται πλέον ἡ ἀναζήτησις τοῦ μυθολογικοῦ “ἀθανάτου ὕδατος”. Ἡ ἀθανασία ὑπάρχει ἐν τῷ Χριστῷ, καί προσφέρεται δι' Αὐτοῦ πρὸς ὅλους.

Δέν χρειάζεται νά ἐξολοθρευθῶνται λαοὶ διά νά ἐπιβιώσουν ἄλλοι λαοί. Οὔτε χρειάζεται νά ἐξολοθρευθῶνται ἀνυπεράσπιστοι ἀνθρώπινα ὑπάρξεις διά νά ζήσουν ἀνετώτερον ἄλλαι ἀνθρώπινα ὑπάρξεις. Εἰς ὅλους ὁ Χριστός προσφέρει τὴν ἐπίγειον καί τὴν ἐπουράνιον ζωὴν. Ἀνέστη, καί ὅσοι ἐπιθυμοῦν ἀκολουθοῦν Αὐτόν εἰς τόν δρόμον τῆς Ἀναστάσεως. Ἀντιθέτως, ὅσοι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως σκορπίζουν τόν θάνατον, νομίζοντες ὅτι οὕτω θά παρατείνουν ἢ θά διευκολύνουν τὴν ἰδικὴν των ζωὴν, καταδικάζουν ἑαυτούς εἰς τόν αἰώνιον θάνατον.

Ἄναστας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς τόν κόσμον ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι ζωὴν ἔχωσι καί περισσὸν ἔχωσιν. Ἀποτελεῖ μεγάλην πλάνην ἐάν πιστεύωμεν ὅτι θά προέλθῃ εὐημερία εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος διά τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν. Ὁ Χριστός ἀνιστᾷ τούς νεκρούς καί ἀκυρώνει τὴν θανάτωσιν αὐτῶν. Ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου. Τό γεγονός δέ ὅτι ἐνίκησε τόν θάνατον, ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀπέχθειαν Αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Ὁ Χριστός ὡδηγεῖ εἰς τὴν ζωὴν, καί ἐπαναχορηγεῖ αὐτήν, τυχόν διακοπεῖσάν, διότι Ἐκεῖνος εἶναι “ἡ Ζωὴ καί ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν”. Διά τοῦτο οἱ πιστοὶ δέν φοβούμεθα τόν θάνατον. Ἡ δύναμις ἡμῶν δέν ἐγκτεται εἰς τὸ ἄτρωτον τῆς ὑπάρξεώς μας ἀλλὰ εἰς τὸ ἀναστάσιμον αὐτῆς.

Χριστὸς ἀνέστη! Καί ἡμεῖς θά ἀναστηθῶμεν!

Ἄς ἀκολουθήσωμεν, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τόν Ἀναστάνα Χριστόν, εἰς πάντα τά ἔργα Αὐτοῦ. Ἄς βοηθήσωμεν τούς στερουμένους τῶν μέσων τῆς ἐπιβιώσεως νά συντηρηθοῦν εἰς τὴν ζωὴν. Ἄς διακηρύξωμεν εἰς τούς ἀγνοοῦντας τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ὅτι δι' αὐτῆς κατηργήθη ὁ θάνατος καί ὅτι συνεπῶς δύνανται καί αὐτοὶ νά μετάσχουν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, πιστεύοντες εἰς Αὐτόν καί ἀκολουθοῦντες τά ἴχνη Του. Ἡ ἰδικὴ μας ἀνάστασις, τότε μόνον εἶναι δυνατὴ, ὅταν προσφέρηται διά τὴν ἀνάστασιν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας. Τότε μόνον ἡ νικητήριος διακήρυξις Χριστός Ἀνέστη θά ἐνεργῇ σωστικῶς δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Γένοιτο!

Ἄγιον Πάσχα 2012

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάνα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρός
Τόν ἱερό Κλῆρο καί τόν Εὐσεβῆ Λαό
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ἡ ἀναστάσιμη ἀνοιξιάτικη χαρά τοῦ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων πλημμυρίζει τίς ψυχές μας καί ἀνανεώνει καί πάλι τίς ἐλπίδες μας γιά τήν ζωή καί τήν αἰωνιότητα. Ἡ πορεία τῆς περισυλλογῆς καί τῆς μετανοίας κατά τή διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πού ἐκορυφώθηκε μέ τά μοναδικά βιώματα τῆς Πένθιμης Μεγάλης Ἑβδομάδος, παρεχώρησε τήν θέση της στόν ὀλόλαμπρο Ἥλιο τῆς Ἀναστάσεως, πού κατηύγασε τήν Οἰκουμένη μέ τό ἀνέσπερο Φῶς τοῦ κενοῦ Παναγίου Τάφου.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀνέστη ἀπό τῶν νεκρῶν, ἐσείστηκε ὁ Ἄδης, ἀνοιξαν οἱ πύλες τοῦ Παραδείσου, καί ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς πίστεως στήν Ἀνάσταση τοῦ Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος ἄπλωσε ἀτράνταχτα στηρίγματα σέ ὅλες τίς γωνίες τῆς Οἰκουμένης καί στίς ἀνθρώπινες καρδιές τῶν λυτρωμένων πιστῶν τῆς αἱματοπότιστης ἀγίας του Ἐκκλησίας.

Τό περιεχόμενο τῆς Ἑορτῆς τῶν ἑορτῶν καί τῆς πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων θεμελιώνεται στό ἀγγέλιμα τοῦ Οὐρανοῦ γιά τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως. Χαίρεται ἡ τρισήλιος Θεότης, καί οἱ χαριτόβρυτοι κρουνοί τῶν θείων δωρεῶν τῆς ποτίζουσι τοὺς ἀγρούς τῶν ἀποστολικῶν συνειδήσεων καί τῶν εὐλαβῶν καρδιῶν τῶν Μυροφόρων γυναικῶν γιά τίς ἀπαρχές τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, μέ πρώτη τήν Κυρία Θεοτόκο, γιά νά ὀδεύσουν ὅλοι αὐτοί, ἀκολουθοῦντες «τοῖς ἴχνεσι» τοῦ Κυρίου, στό δρόμο τοῦ χρέους, τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας. Ὁ Τίμιος Σταυρός, ἐγγράρακτος στό μέτωπα καί στό στέρνα τῶν ἠλεημένων καί τιμημένων συνεργῶν τοῦ Σταυρωθέντος Χριστοῦ, φωτίζει τόν νοῦν, ἀτσαλώνει τίς καρδιές, καί ἐμπνέει τίς ψυχές γιά τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στόν κόσμον καί στήν πρώτη σελίδα τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἀνθρωπίνου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ προσφυῆς γιά τήν Ἀνάσταση λόγος τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου εἶναι ἀληθινή οὐράνια διδασκαλία. «Εὐλογητός ὁ Θεός καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι'

ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν» (Α΄ Πέτρ.1,3). Ὁ δὲ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἅγιος Παῦλος σέ ὅλα τὰ κηρύγματά του καί στίς ἱεραποστολές γιά τήν Ἐκκλησία «τόν Ἰησοῦν καί τήν Ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο» σέ ὅλους. Αὐτό τό κήρυγμα διαρκεῖ μέχρι σήμερα καί πληροῖ ὡς λόγος καί ὡς γεγονός τήν ζωή καί τό φρόνημα ὅλων τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων.

Στήν πορεία τῆς ζωῆς μας ὅμως, πού τήν φωτίζει τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως, δέν πρέπει νά μᾶς διαφεύγη, ὅτι ὁ Χριστός ἔφθασε στήν Ἀνάσταση, ἀφοῦ πέρασε ἀπό τό φορικτό μαρτύριο τῆς σταυρικῆς του θυσίας. «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω.16,33) μᾶς εἶπε. Τό πέλαγος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι τίς περισσότερες φορές τρικυμιῶδες. Ἡ ἀσθένεια, ὁ θάνατος, ἡ ἀποτυχία, τό ἄγχος, ἡ ἀδικία καί ἡ πτωχεία εἶναι σταυροί ὀδυνηροί τῆς ζωῆς. Ἀλλά πρέπει νά σταθοῦμε ὄρθιοι καί δυνατοί. Χρειάζεται πίστη, ἀπαιτεῖται ὑπομονή, ἐπιβάλλεται νά μή χάσωμε τήν θέα τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ καί τό οὐράνιο θέαμα τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων ἀπό τόν Ἀναστάντα ζωοδότη Κύριο.

Ἡ δυσβάστακτη περιπέτεια καί οἱ δοκιμασίες πού περνοῦμε αὐτά τὰ χρόνια εἶναι καρπός τῆς ἀπληστίας μας, τῆς ἐπιπολαιότητός μας καί τῶν σφαλμάτων πού διεπράξαμε μικροί καί μεγάλοι, μέ τό ποσοστό τῆς εὐθύνης νά εἶναι βαρύτερο γιά τούς ἀσκήσαντες τήν ἐξουσία καί τήν διαχείριση τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἔτσι ἡ παρουσία καί ἡ μεσολάβηση τῶν ἄλλων ἐθνῶν πέφτει βαρειά ἐπάνω στίς ψυχές μας καί στήν ἐθνική μας φιλοτιμία, σέ βαθμό πού νά ἀπειλήση καί τήν πασχάλινή μας πνευματική παράδοση καί τὰ εὐφρόσυνα λαϊκά ἤθη καί ἔθιμα. Τούτη ἡ συγκυρία εἶναι γιά μᾶς τούς Ἑλληνες Χριστιανούς μιά Χαρμολύπη τοῦ Ἀπρίλη αὐτοῦ του χρόνου.

Ὑπενθυμίζω ὅμως ἐδῶ τόν εὐαγγελικό λόγο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πρὸς τούς μαθητάς του, πού εἶναι ἀποκαλυπτικός καί διαπιστωτικός. Ἀκούσατέ τον· «Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καί οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν» (Μάρκ. 10,42). Καί συμπληρώνει· «ἀλλ' αὐτό δέν μπορεῖ νά συμβαίη σέ σᾶς πού εἴσθε δικοί μου. Ὅποιος θέλει νά γίνη μέγας ἄς εἶναι ὑπηρετῆς σας, καί ὅποιος θέλει νά γίνη πρῶτος ἄς εἶναι ἐξυπηρετικός πρὸς ὅλους μέ ἀγάπη καί ταπείνωση» (πρβλ. Μάρκ. 10,43).

Ἐμπρός, λοιπόν, στήν ἀναστάσιμη χαρά τοῦ Χριστοῦ μας, καί μέ ἀναμμένες τίς λαμπάδες ὡς συμβολισμό τῆς συμμετοχῆς μας στή χαρά τοῦ Οὐρανοῦ, ἄς παρακαλέσωμε τόν Χριστό νά μᾶς συγχωρήση, νά μᾶς ἐνδυναμώση, νά μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπό τίς δοκιμασίες καί νά χαρίσῃ τήν εἰρήνην του σ' ὅλο τόν κόσμο.

*Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί,
Καί μέ ἀφοσίωση καί ἀγάπη
στήν πολυπαθὴ Πατρίδα μας
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.*

*Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ*

Ἐπιστολή

Κομοτηνή, 26 Ἀπριλίου 2012

Πρός

Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα

Τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος

κ.κ. Ἱερώνυμο

Ἁγίας Φιλοθέης 21

10556 ΑΘΗΝΑ

Μακαριώτατε

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Εὐσεβάτως Σᾶς γνωρίζω τὰ ἀκόλουθα:

Ἀνήκω στὰ περὶ φανα καὶ δεινῶς δοκιμαζόμενα σήμερα γηρατεία τῆς Πατρίδας μας. Ἡ οἰκονομικὴ ἀπόγνωση καὶ ἡ ἐξαθλίωση, πού μᾶς προκάλεσε τό ἀνάληγτο, διεφθαρμένο καὶ σάπιο Πολιτικὸ Σύστημα, ὁδήγησε 1755 περιπτώσεις ὑπερηλίκων στὴν αὐτοκτονία γιατί ὁ ἀκρωτηριασμός τῆς σύνταξης τους δέν τούς ἄφησε δυνατότητες γιὰ ἓνα δωράκι στὰ ἐγγονάκια Μεγάλες Μέρεις τῆς Χριστιανοσύνης. Γέροντες μέ ἀξιοπρέπεια, γιὰ νά μὴν ἐπιβαρύνουν τὰ παιδιά τους, καταφεύγουν στοὺς κάδους ἀπορριμμάτων μήπως καὶ βροῦν ἓνα κομμάτι ψωμοῦ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τους. Πρόσφατα ἔχουν καταγραφεῖ 700 λιποθυμίες μαθητῶν στὰ σχολεῖα Α/βάθμιας καὶ Β/βάθμιας ἐκπαίδευσης τῆς Ἐάντης ἀπὸ ἀσιτία! Ἐνῶ ὅμως ὑπάρχει ἡ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ λείπει ἡ ΜΑΧΗΤΙΚΟΤΗΤΑ! Μόνο αὐτὴ μπορεῖ νά ἀναστρέψει τὴν φτώχεια καὶ τὴν ἀπελπισία! Μακαριώτατε, ὅλοι ἐμεῖς οἱ αὐτόχειρες καὶ ἀγρίως ἐξευτελισμένοι εἴμαστε ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ Σας παιδιά, εἴμαστε μέρος τοῦ χειμαζομένου Ποιμνίου Σας, εἴμαστε ἡ Εἰκόνα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας. Σήμερα ὁ Χριστὸς μας γίνεται

ζητιάνος, χλευάζεται ἀπὸ τοὺς Πολιτικούς μας καὶ τοὺς Εὐρωπαίους, λιποθυμᾷ ἀπὸ τὴν πείνα!! Κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ ἔχουμε καὶ τὴν κορύφωση τῆς θρασυτήτας Πολιτικῶν, πού ὑπῆρξαν οἱ ὀλετήρες καὶ κατεδαφιστές τῆς Πατρίδας μας, τῆς ἱστορικοτέρας καὶ ὁμορφότερας Πατρίδας τοῦ Κόσμου, νά κατέρχονται ἐκ νέου στὶς ἐπικείμενες Ἐθνικὲς Ἐκλογές τῆς βῆς Μαΐου Εὐαγγελιζόμενοι τὴν “Σωτηρία Της”! Εἰδικὰ στὴν Πολυύμνητη Θράκη μας ἡ οἰκονομικὴ κρίση βρῖσκεται σὲ παράλληλο βηματισμὸ μέ τὴν Ἐθνικὴ μας ταπείνωση! Ἡ πρόσφατα ψηφοθηρικὴ Τροπολογία τοῦ Ν. 4014/2011, πού μειώνει τό πρόστιμο τῶν αὐθαιρέτων κτισμάτων τῆς Μειονότητας κατὰ 80%, τροφοδοτεῖ τὴν Τουρκοποίηση τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Θράκης! Μακαριώτατε ζοῦμε μετὰ τὴν Ὀθωμανικὴ τὴν χειρότερη μορφή σκλαβιάς, στὴν ἀποτίναξη τῆς ὁποίας μόνο ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά συμβάλει ἀποτελεσματικά, ὡς πρωτοποροῦσα στοὺς Ἐθνικο-Ἀπελευθερωτικούς Ἀγῶνες! Μόνο ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Γένους! Οἱ περιστάσεις ἀπαιτοῦν νά πάρετε τὴν τύχη τοῦ Ποιμνίου Σας στὰ χέρια Σας. Σὲ Σᾶς ἐναποθέτουμε «τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας». Εἶναι καιρὸς, σάν ἄλλος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, νά

συνέχεια στὴ σελίδα 6 ➔

Προπαγάνδα μέ τούς Βλάχους

*Τοῦ Νικόλαου Ἰ. Μέρτζου**

Πρόσφατα ἡ Ρουμανία ἐξεβίασε τό Βελιγράδι νά ἀναγνωρίσει «βλάχικη μειονότητα» στή Σερβία, ἐνῶ ἡ ρουμανική προπαγάνδα συνεχίζεται – καί στήν Ἑλλάδα. Ὡς γνωστόν, εὐθύς μετά τήν ἴδρυσή της ἡ Ρουμανία ἐπί τουλάχιστον 73 συνεχῆ χρόνια μεταξύ 1870-1943 δαπάνησε ποταμούς χρυσοῦ γιά νά πείσει τούς βλαχόφωνους Ἑλληνες ὅτι τάχα «εἶναι Ρουμάνοι», ἀλλά ἀπέτυχε οἰκτρά. Οἱ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις ἐπιβεβαιώνουν τόν ἀπαράβατο κανόνα. Ἀπό τό 1960 συνεχίζει μέ ἡπιότερους τρόπους τήν προσπάθεια ἐκμαυλισμοῦ, προσφέροντας ὑποτροφίες καί ἄλλα προνόμια σέ ὅποιονδήποτε Βαλκάνιο νέο, προερχόμενο ἀπλῶς ἀπό βλαχόφωνη οἰκογένεια, ἔστω καί μεικτή. Ἀπέτυχε στήν Ἑλλάδα, ἀλλά ἔχει ἐπιτυχίες στά Σκόπια καί στήν Ἀλβανία.

Στούς καιρούς μας, ὡστόσο, τό ζήτημα δέν περιορίζεται μόνο στή ρουμανική προπαγάνδα. Τά τελευταῖα 25 χρό-

νια ἰσχυρά ξένα κέντρα ἐπιχειροῦν συστηματικά νά ἀναγνωρισθεῖ διεθνῶς στά Βαλκάνια ἕνα ξεχωριστό «Διαπεριφερειακό Ἔθνος Βλάχων» μέ ἀντίστοιχες «μειονότητες» σέ καθεμίιά βαλκανική χώρα. Ὁ στόχος εἶναι προφανής: ἐσωτερικές ἔριδες ἕως συγκρούσεις στά σπλάχνα τοῦ καθενός λαοῦ, ἀποσταθεροποίηση τῶν ἐπιμέρους βαλκανικῶν κρατῶν χωριστά καί τελικά περαιτέρω κατακερματισμός τῆς Βαλκανικῆς.

Ἡ βαλκανική χερσόνησος εἶναι κρίσιμος γεωπολιτικός χώρος, ἐπειδή ἀποτελεῖ τόν συντομότερο στρατηγικό διάδρομο πρός / ἀπό τά κοιτάσματα τῆς Κασπίας καί ἐλέγχει τήν ἐνεργειακή

συνέχεια στή σελίδα 7 ➡

* Ὁ κ. Ν. Ἰ. Μέρτζος εἶναι πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, δημοσιογράφος, συγγραφέας καί Βλάχος. Τό ὡς ἄνω ἄρθρο τοῦ κ. Ν. Ἰ. Μέρτζου ἐδημοσιεύθη πρῶτα στήν ἐφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

➡ *συνέχεια ἀπό τή σελίδα 5*

σηκώσετε τό Λάβαρο τῆς Ἐπανάστασης συνεγείροντας τό Ἔθνος! Μόνο ὁ Λαός θά τιμωρήσει τούς ὑπαίτιους τῆς καταλήστευσης μας, ἀφοῦ τό Ἐπίσημο Κράτος δέν ἔστησε μέχρι σήμερα ἕνα Δικαστήριο, τύπου Νυρεμβέργης, πού θά τούς ὀδηγοῦσε στήν κρεμάλα!! Ὁ μακαριστός προκάτοχός Σας ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, πού ἀγάπησε τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἑλλάδα, ἄφησε πλούσια Παρακαταθήκη. Ὁ Λαός ἔγινε πιά μπαρούτι πού προσμένει σπίθα καί τήν σπίθα περιμένει νά τήν δώσετε

Ἐσεῖς ὡς Ἠγέτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γι' αὐτό ὁμως χρειάζεται πάνω ἀπ' ὅλα ψυχή! Νά θυμᾶστε ὅτι ἡ Ἱστορία θά μᾶς κρίνει ὅλους μας κι Ἐσᾶς μαζί. Καί θά μᾶς κρίνει ἀμείλικτα, ἐάν τήν ὥρα πού καταρρέει καί ξεπουλιέται ἡ Πατρίδα μας, ἐμεῖς ἀποδειχθοῦμε ἐλλιπεῖς καί κατώτεροι τῶν περιστάσεων.

**Μέ πολύ σεβασμό
Κώστας Γ. Δῶδος
Κρέσνας 3 - Κομοτηνῆ**

ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή τή διασχίζουν οι ενεργειακοί αγωγοί, όπου άναμετρούνται ή Ουάσιγκτον με τή Μόσχα. Γι' αυτόν τόν σκοπό τά ξένα κέντρα επικαλούνται τό γεγονός ότι Βλάχοι σήμερα υπάρχουν σέ Άλβανία, Σερβία, Σκόπια, Βουλγαρία, Ρουμανία καί Ελλάδα. Έτσι όντως συμβαίνει. Όστόσο, άμάχητα κρατικά άρχεϊα, αυτοκρατορικά διατάγματα, μνημεία, επιτύμβια, μέγαρα, έμπορικά κέντρα καί έπιστημονικά συγγράμματα ξένων ιστορικών, τόσο στά Βαλκάνια όσο καί στήν Αύστρουγγαρία, μαρτυρούν διαχρονικά από τόν 16ο κιάλας αιώνα ότι όλοι αυτοί άνεξαρτέτως οί Βλάχοι προήλθαν από τά περιώνυμα βλαχοχώρια του ευρύτερου έλληνικού χώρου, καμάρωναν ότι είναι Έλληνες, καλλιέργησαν καί μετέδωσαν τήν έλληνική παιδεία, μετέδωσαν τόν ευρωπαϊκό Διαφωτισμό, συνέδραμαν πρωταγωνιστικά τό Γένος νά άπελευθερωθεί καί χρύσωσαν τή μικρή Ελλάδα μόλις άπελευθερώθηκε. Τά άμάχητα αυτά τεκμήρια πιστοποιούν τήν έθνική ταυτότητα τής βλαχοφωνης Ρωμοσύνης μας στή Διασπορά μέ όνοματεπώνυμο, τόπο καταγωγής, έπάγγελμα καί χρονολογία αυτών των Βλάχων.

Στίς χώρες τής μετέπειτα Γιουγκοσλαβίας, Αυστρίας καί Ούγγαρίας, οί Έλληνες Βλάχοι άπέκτησαν μυθικές περιουσίες, τεράστια κτήματα, ισχυρότατες τράπεζες, περίλαμπρα μέγαρα καί τίτλους ευγενείας στόν αυτοκρατορικό οίκο των Άψβούργων. Άφου είχαν άνθήσει στή Βενετία, έπικρατούσαν στή Ριέκα καί στήν Τεργέστη. Κυρίαρχησαν στή Βούδα, τήν Πέστη καί τή Βιέννη, όπου έκτισαν μνημειώ-

δεις έλληνικούς ναούς καί θεόρατα καραβάν σαρά για τά καραβάνια τους, άνέπτυξαν ισχυρότατες έπιχειρήσεις, έγιναν μέγαλοι τραπεζίτες, βαρώνοι καί μυστικοσύμβουλοι του αυτοκράτορα. Στήν Πέστη, οί Έλληνες δέν άνέχονται νά εκκλησιάζονται στή σερβική εκκλησία καί ζητούν άδεια νά κτίσουν δική τους. Τήν έλληνική αίτηση «υπογράφουν 300 έλληνικές οικογένειες έξών τά 2/3 Μακεδονόβλαχοι. Οί 177 οικογένειες κατάγονται από τή Μοσχόπολη. Ό έρανος για τόν ναό άπέδωσε 32.454 χρυσά φλωριά. Τά 26.000 έδωσαν Μοσχοπολίτες: 40.000 φράγκα ό Άλέξανδρος Λέπωρος, 2.000 χρυσά φλωριά ό Ναούμ Μέσκα καί ό Γεώργιος Χριστοδούλου». Ό μεγαλοπρεπής έλληνικός ναός τής Πέστης εγκαινιάζεται τό 1770 καί άφιερώνεται στήν Κοίμηση τής Θεοτόκου. Τήν ίδια έποχή, οί Ρωμαίοι Μακεδονόβλαχοι στή σερβική πόλη Στάμπατς συντηρούν τέσσερα έλληνικά σχολεία: άρρεναγωγείο, παρθεναγωγείο, γυμνάσιο καί επαγγελματική σχολή.

Μόλις ιδρύθηκε τό πρώτο έλεύθερο κράτος, πρώτοι έξ όλων των Έλλήνων οί Βλάχοι τής Βιέννης τό 1830 άποστέλλουν στόν κυβερνήτη τήν πλουσιοπάροχη βοήθειά τους για τά όρφανά του Άγώνα. Στίς 16 Μαΐου 1830, ό κυβερνήτης Ίω. Καποδίστριας έγγραφε στόν Βλάχο μεγιστάνα Γεώργιο Σ. Σίνα, γενάρχη των όμωνύμων μεγάλων έθνικών ευεργετών, τά έξής: «Έδέχθημεν μετά πολλής ευγνωμοσύνης τήν ποσότητα των 2.007/100 διστήλων τά όποια μετά των έν Βιέννη συμπολιτών σας Γραικο-Βλάχων προσεφέρετε δωρεάν (...) Είθε τό ιδικόν σας παράδειγμα νά έγείρη

ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Περί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί τοῦ Αποστόλου Θωμᾶ*

Μετά τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ καί μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, κατ' ἐπανάληψιν ἐνεφανίσθη ὁ Κύριος εἰς τούς Ἀποστόλους, «οἷς καί παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετά τό παθεῖν αὐτόν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις». Ἦτο ἀνάγκη διά τῶν ἐμφανίσεων καί τῶν τεκμηρίων τούτων νά πιστωθῆ καί βεβαιωθῆ τό θαῦμα ὡς γεγονός, ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶναι χωρίς περιεχόμενον καί τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας· «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν». Καί ἔπρεπε νά δύνανται «μετά παρηγορίας πάσης» νά κηρύττουν οἱ Ἀπόστολοι καί νά λέγουν ὅτι «οὐ δυνάμεθα ἡμεῖς ἄ εἶδομεν καί ἠκούσαμεν μή λαλεῖν». Διότι τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ἔκθεσις καί διδασκαλία θρησκευτικῶν γνώσεων καί ἠθικῶν κανόνων, καί ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι ἀπλῶς ἰδεολογία. Τό κήρυγμα εἶναι «μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ» καί ὁ Χριστιανισμός εἶναι «Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος». Τό πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ καί τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως εἶναι τό περιεχόμενον τοῦ κη-

Σ.Σ. Τό ὡς ἄνω ἀναστάσιμον Κείμενον εἶναι τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καί Κοζάνης κυροῦ Διονυσίου Ψαριανοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου του «ΟΙΚΟΔΟΜΗ» - Γραπτὸν Κήρυγμα 1965.

➔ *συνέχεια ἀπό τή σελίδα 7*

καί ἄλλους ὁμογενεῖς (...) Ἐκφράζομεν πρὸς σέ, Κύριε, καί πρὸς τούς συμπολίτας σου Γραικο-Βλάχους πολλήν εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῶν ὀρφανῶν καί, παρ' ἡμῶν, τήν ἐξαίρετον ὑπόληψιν».

Ἐνδεικτικά σημειώνεται ὅτι Βλάχοι στά σύγχρονα Βαλκάνια ἦσαν ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας Κότσα Πόποβιτς καί ὁ πρωθυπουργός τῶν Σκοπίων Χάρι Κόστοφ. Βλάχικες

ρίζες ἐπίσης ἔχουν στή Σερβία ὁ σημερινός πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Μπόρις Τάντιτς, στήν Ἀλβανία ὁ ἠγέτης τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης Ἐντι Ράμα καί στήν Ἑλλάδα ὁ πρόεδρος τῆς Ν. Δ. Ἀντώνης Σαμαράς.

Σ' αὐτό, λοιπόν, τό ἑλληνικό ὑπόστρομα τῶν Βαλκανίων ἐπιχειρεῖται τώρα νά ἀναγνωρισθεῖ διεθνῶς ἕνα χωριστό «Διαπεριφερειακό Ἔθνος Βλάχων»! Σκληρόν πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἄλλά ἅς ἔχουν γνώση καί οἱ φύλακες.

ρύγματος, τὰ δύο δέ ταῦτα ἀποτελοῦν τόν θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δέ τήν Ἐκκλησίαν ὅλην. Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἐξαπατηρίσθη ὑπό τῶν Ἀθηναίων σπερμολόγος καί ἐθεωρήθη ὡς καταγγελεύς ξένων δαιμονίων, διότι ἀκριβῶς «τόν Ἰησοῦν καί τήν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς». Χωρίς τό πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ καί χωρίς τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τὰ πάντα εἰς τήν Ἐκκλησίαν εἶναι μῦθος καί δόκησις. Χωρίς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, δέν νοεῖται τό πάθος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί χωρίς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, δέν νοεῖται ἡ ἀνάστασις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ δέ ἀνάστασις εἶναι συγχρόνως τό μέν ἡ βεβαίωσις τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τό δέ ἡ ἀπόδειξις τῆς θεότητός του. Τά πάντα εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἔχουν ὄντολογικήν, πραγματικήν καί προσωπικήν ὑπαρξιν διά τοῦτο ὁ Χριστιανισμός εἶναι ὀλωσδιόλου ἄλλος καί ἀντίθετος κόσμος ἀπό πᾶσαν λεγομένην ἰδεολογίαν καί φιλοσοφίαν. Ἀπόδειξιν τῆς θέσεως καί τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἀποτελοῦν τὰ κατηγορηματικά λόγια τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εἰς τό προοίμιον τῆς πρώτης καθολικῆς ἐπιστολῆς του. «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περί τοῦ λόγου τῆς ζωῆς... ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν». Δέν εἶναι λοιπόν τό εὐαγγέλιον «σεσοφισμένος μῦθος» καί τό πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ καί τὰ κατά τόν Ἰησοῦν δέν εἶναι δόκησις. Οἱ νεώτεροι ἀρέσκονται νά ὀμιλοῦν μίαν ἄλλην γλῶσσαν, παρὰ ἐκείνην πού ὀμιλοῦν ἀπ' ἀρχῆς οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἐπί παραδείγματι ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος: «Κωφώθητε οὖν», γράφει εἰς μίαν του ἐπιστολήν «ὅταν ὑμῖν χωρὶς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλή τις... ὅς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἔφαγέ τε καί ἔπιεν, ἀληθῶς ἐδιώχθη ἐπί Ποντίου Πιλάτου, ἀληθῶς ἐσταυρώθη καί ἀπέθανε... ὅς καί ἀληθῶς ἠγέρθη ἀπό νεκρῶν». Ἐν τούτοις ἡμεῖς συμβαίνει νά λέγωμεν περί «Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ» καί νά μή πιστεύωμεν εἰς τόν Χριστόν καί νά ὀμιλῶμεν περί Ἐκκλησίας, ἀρνούμενοι τήν Ἀνάστασιν.

Αἱ ἀμφισβητήσεις καί αἱ δυσπιστίαι περί τῆς Ἀναστάσεως ἤρχισαν ἀπό τῆς πρώτης ἡμέρας καί μάλιστα μεταξύ τῶν Ἀποστόλων καί τῶν μαθητῶν. Ὅτε αἱ τρεῖς μυροφόροι γυναῖκες «ὑποστρέψασαι ἀπό τοῦ μνημείου», ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς Ἀποστόλους ὅσα εἶδον ἐκεῖ καί ὅσα ἤκουσαν παρὰ τῶν Ἀγγέλων, «ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν», δηλαδή τῶν Ἀποστόλων, «ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν καί ἠπίστουν αὐταῖς». Καί ὅτε Μαρία ἡ Μαγδαληνή, προσωπικῶς αὐτὴ ἰδοῦσα τόν ἀναστάντα Κύριον, ἀνήγγειλε κατ' ἐντολήν αὐτοῦ τήν ἀνάστασιν εἰς τοὺς Ἀποστόλους, πενθοῦντας καί κλαίοντας, ἐκεῖνοι «ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καί ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν». Ὅτε δέ πρὸς τό ἐσπέ-

ρας τῆς «*μιᾶς σαββάτων*» ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς τούς ἔνδεκα, ἐκεῖνοι, ὡς ἱστορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, «*πτοηθέντες καί ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν*». Τότε ἐκεῖνος τούς προεκάλεσε νά βεβαιωθοῦν διά τῶν αἰσθήσεων καί μάλιστα διά τῆς ἀφῆς, νά τόν ψηλαφήσουν καί νά ἴδουν ὅτι τό πνεῦμα, δηλαδή τό φάντασμα, «*σάρκα καί ὀστέα οὐκ ἔχει*», καθώς εἶχεν ὁ ἀναστάς Κύριος. Καί ἐπειδή ἐκεῖνοι ἠπίστουν ἀκόμη «*ἀπό τῆς χαρᾶς*» καί ἐθαύμαζον, παρέσχεν εἰς αὐτούς μίαν ἀκόμη ἔτι μᾶλλον ὑλικήν ἀποδείξιν τῆς ἀναστάσεώς του καί τῆς πραγματικῆς του παρουσίας, «*λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγε*». Ὁ εὐαγγελιστής Μᾶρκος δέν παραλείπει καί δέν δι-στάζει νά σημειώσῃ ὅτι κατά τήν ἐμφάνισιν αὐτήν, συγκατέβη μέν ὁ Κύριος πρὸς τήν ἀδυναμίαν τῶν Ἀποστόλων, ἀλλά καί «*ὠνειδίσει τήν ἀπιστίαν αὐτῶν καί τήν σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασασμένοις αὐτόν ἐγγεγραμμένον οὐκ ἐπίστευσαν*». Πρόκειται περί τῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως, διά τήν ὁποίαν μᾶς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης εἰς τήν σημερινήν περικοπήν· ἀναφέρονται ὁμως ἐπί πλέον εἰς αὐτήν χαρακτηριστικά τινα συμβάντα, τά ὁποῖα παραλείπονται ὑπό τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Πρῶτον, ὅτι ὁ Κύριος εἰσηλθεν, ἄν καί ἦσαν κλεισμένοι αἱ θύραι· δεύτερον, ὅτι ἐχαιρέτισε τούς μαθητάς καί ἀπέτεινεν εἰς αὐτούς δῖς τό «*εἰρήνη ὑμῖν*»· τρίτον, ὅτι, ὡς ἦτο φυσικόν, οἱ μαθηταί ἐχάρησαν «*ιδόντες τόν Κύριον*»· τέταρτον, ὅτι ὁ Κύριος ὤρισεν τούς Ἀποστόλους καί τούς ἔχρισεν συνεχιστάς τῆς ἀποστολῆς του εἰς τόν κόσμον· πέμπτον, ὅτι ἐνεφύσησεν εἰς αὐτούς Ἅγιον Πνεῦμα καί τούς ἔδωκε τήν ἐξουσίαν τοῦ «*λύειν καί δεσμεῖν*» τᾶς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων. Διά τήν ἔλλειψιν χώρου, παραλείπομεν νά ὀμιλήσωμεν περί ὄλων τούτων καί προχωροῦμεν εἰς ἓνα ἕκτον συμβάν, εἰς τήν ἐκδηλωθεῖσαν δυσπιστίαν τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ.

Μία ἐπί πλέον ἀμφισβήτησις, ἀλλά καί μία ἔτι ἐπιβεβαιώσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, καθώς, μόνος ἐκ τῶν Εὐαγγελιστῶν, τήν διηγεῖται ὁ Ἰωάννης. Κατά τινα θείαν οἰκονομίαν, ὁ Θωμᾶς δέν ἦτο μεταξύ τῶν Ἀποστόλων κατά τήν πρώτην ἐνώπιον αὐτῶν ἐμφάνισιν τοῦ ἀναστάντος Κυρίου. Ἔλεγον λοιπόν οἱ ἄλλοι μαθηταί εἰς τόν Θωμᾶν· «*ἐωράκαμεν τόν Κύριον*». Ἄλλ' ὁ Θωμᾶς οὔτε ἐπίστευεν οὔτε ἐπέιθετο. Ἦθελεν ἀποδείξεις, καί μάλιστα ἀπτάς· ἀποδείξεις διά τῶν αἰσθήσεων, διά τῆς ὀράσεως καί διά τῆς ἀφῆς, νά ἴδῃ μέ τά μάτια του καί νά ψηλαφήσῃ μέ τά δάκτυλά του. «*Οὐ μή πιστεύσω*» λέγει ὁ Θωμᾶς, καί δέν ἀντιλαμβάνεται ὅτι μέ τήν ἀξίωσιν πού ἔχει καί ὅπως θέτει τό πρᾶγμα, ἀναιρεῖ τούς ὅρους τῆς πίστεως. Αἱ ἀποδείξεις τᾶς ὁποίας ζητεῖ δέν συνιστοῦν πί-

στιν, ἀλλά γνῶσιν, καί μάλιστα τήν πλέον χαμηλήν βαθμίδα τῆς γνώσεως. Ἄλλ' ἡ πίστις δέν εἶναι ἐμπειρία τῶν αἰσθήσεων, ἀλλ' οὔτε καί νοητική γνῶσις καί λογική ἀπόδειξις. Ἡ πίστις οὔτε σαρκική οὔτε ψυχική λειτουργία εἶναι, ἀλλ' ἐσωτερική ὄρασις καί πνευματικόν αἴσθημα, εἰς τό ὁποῖον κυριαρχεῖ ὁ τόνος ὄχι τῆς πεποιθήσεως, ἀλλά τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἄλλο πίστις καί ἄλλο πεποίθησις· ἡ πίστις ἄγει εἰς τήν πεποίθησιν, ἡ πεποίθησις ἀναιρεῖ τούς ὅρους τῆς πίστεως. Εἶναι πολλοί, ὡς ὁ Θωμᾶς, οἱ ὁποῖοι δέν πιστεύουν, ἐάν μή πρότερον πειθοῦν· εἶναι βέβαιον ὅτι δέν θά φθάσουν εἰς τήν πίστιν, διότι ὁ δρόμος τόν ὁποῖον ἀκολουθοῦν δέν εἶναι ὀρθός. Ὅχι ὅτι ἡ πίστις ὀφείλει νά εἶναι ἀμάρτυρος, ὄχι ὅτι δέν δύναται νά ἔχη ἀποδείξεις, ἀλλ' ἀπλῶς διά τῶν μαρτυριῶν καί τῶν ἀποδείξεων δέν γεννᾶται ἡ πίστις. Πρέπει νά ὑπάρχη ἐντός μας τό σπέρμα τῆς πίστεως, ὡς καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διά νά τό προσστατεύσωμεν ἔπειτα καί νά τό φρουρήσωμεν διά τῶν μαρτυριῶν καί τῶν ἀποδείξεων. Εἰς τά ζητήματα τῆς πίστεως δέν ὑποχρεούμεθα νά εἴμεθα εὐκόλοι καί ἀφελεῖς, ἀλλά καί δέν δυνάμεθα νά εἴμεθα περίεργοι καί πολυπράγμονες· *«ὡσπερ γάρ τό ἀπλῶς καί ὡς ἔτυχε πιστεύειν εὐκολίας ἐστίν, οὕτω καί τό πέρα τοῦ μέτρου περιεργάζεσθαι καί πολυπραγμανεῖν παχυτάτης διανοίας»*, διδάσκει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Τήν μέθοδον πάντως πού χρησιμοποιοῦμεν εἰς τās φυσικάς ἐπιστήμας, τό πείραμα καί τήν παρατήρησιν, δέν δυνάμεθα νά χρησιμοποιήσωμεν εἰς τά ζητήματα τῆς πίστεως.

Ἡ δευτέρα ἐμφάνισις τοῦ ἀναστάντος Κυρίου ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων μετά ὀκτώ ἡμέρας γίνεται μέν εἰδικώτερον χάριν τοῦ Θωμᾶ, ἀλλά γενικώτερον χάριν τῆς Ἐκκλησίας. Δι' ἑνός ἐπί πλέον τεκμηρίου ἰσχυροῦ καί ἀδιαβλήτου, πιστοῦται τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως ὡς ἱστορικόν γεγονός. Οἱ ἱεροί Εὐαγγελισταί εἶναι τόσον εἰλικρινεῖς καί ἀντικειμενικοί, ὥστε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν νά ἔχωμεν περί τῆς ἀξιοπιστίας των. *«Σκόπει δέ μοι»*, λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, *«τό φιλάληθες τῶν ἀποστόλων, πῶς τά ἐλαττώματα οὐ κρύπτουσιν, οὔτε τά ἑαυτῶν οὔτε τά ἑτέρων, ἀλλά μετά πολλῆς αὐτά ἀναγράφουσι τῆς ἀληθείας»*. Ἀδιάβλητον λοιπόν καί ἰσχυρόν τεκμήριον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ψηλάφησις τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ, ἃν καί δέν ἐπέμεινε καί δέν ἐτόλμησε νά ψηλαφήσῃ. Ὁ Κύριος, μετά τοῦ ἐξ ἀναστάσεως πνευματικοῦ σώματος, διότι *«ἔστι σῶμα πνευματικόν»*, εἰσῆλθε πάλιν *«τῶν θυρῶν κεκλεισμένων»*, ἐστάθη εἰς τό μέσον καί ἐχαιρέτισε τούς Ἀποστόλους μέ τό *«εἰρήνη ὑμῖν»*. Ἀμέσως ἔπειτα, ὡς πανταχοῦ παρῶν, τά πάντα βλέπων καί τά πάντα ἀκούων, ἐκάλεσε τόν Θωμᾶν νά τόν ψηλαφήσῃ,

μέ τά αὐτά ἐκεῖνα λόγια, διά τῶν ὁποίων διετύπωσε τήν ἀξιωσίν του ὁ δύσπιστος Ἀπόστολος. Εἰς τό τέλος ὁμως προσέθεσε «καί μή γίνου ἄπιστος, ἀλλά πιστός», εἶναι δέ τά λόγια αὐτά μία παιδευτική ἐπιτίμησις πρὸς τόν μαθητήν, ὅστις ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα πρέπει νά ἐβασανίζετο ἀγωνιῶν μεταξὺ πίστεως καί ἀπιστίας. Διότι ὁ Θωμᾶς δέν εἶναι ἐξ ἐκεῖνων, οἵτινες δύνανται καί δέν θέλουν νά πιστεύσουν, ἀλλ' ἐξ ἐκεῖνων, οἵτινες θέλουν καί δέν δύνανται, ἐπειδή δέν ἔχουν ἐξωτερικὰς ἀποδείξεις. Δέν εἶναι δηλαδή ὁ Θωμᾶς ἄπιστος, ἀλλά δύσπιστος ὑπὲρ τό δέον· ἔχει ἐντός του τό σπέρμα τῆς πίστεως, ἀλλά ζητεῖ ὅπωςδῆποτε «σημεῖον», ὅταν δέ τοῦ παρέχεται, «μή ἀναμείνας ψηλαφήσαι», ἐκσπᾷ εἰς τήν ἀνεπιφύλακτον καί μεγαλόφωνον ὁμολογίαν· «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου!». Εἶναι ἡ λατρευτική ὁμολογία παντός πιστοῦ ἐνώπιον τοῦ ἀναστάντος Ἰησοῦ, ὅστις δέν εἶναι τώρα Κύριος καί Θεός, ἐπειδή ἀνέστη, ἀλλ' ἐπειδή «ἦν ἀπ' ἀρχῆς» ὁ Κύριος καί ὁ Θεός, διά τοῦτο ἀνέστη. Δέν εἶναι δηλαδή ὁ Ἰησοῦς θεωθεῖς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐνανθρωπήσας Θεός. Τά τελευταῖα λόγια τοῦ Κυρίου, ὡς ἀπάντησις εἰς τήν ὁμολογίαν τοῦ Θωμᾶ, ἀποτελοῦν ἐπιγραμματικόν καί ἀκριβέστατον καθορισμόν τῶν ὄρων καί τῆς ἐννοίας τῆς πίστεως. Εἶναι ὡς νά λέγη ὁ Κύριος· ἐπειδή μέ εἶδες, διά τοῦτο ἐπίστευσας· ἐν τούτοις δέν εἶναι αὐτό κυρίως ἡ πίστις, διά τοῦτο μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν εἶδον καί ἐπίστευσαν. «Τοῦτο γάρ ἐστὶ πίστεως», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «τό τά μή ὁρώμενα δέξασθαι» καί ἐπικαλεῖται τόν Ἀπόστολον, γράφοντα εἰς τήν πρὸς Ἑβραίους· «Ἔστι δέ πίστις ἐλπυζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων».

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- Τυπογραφεῖο: “ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ” Ἰασιῶν 1 - ΑΘΗΝΑ
- Ἀπευθύνεσθε: «ΕΥΛΟΓΙΑ» - Ἱερά Μητρόπολις - Βογατσιοῦ 7
T.K. 54622 - Θεσσαλονίκη
- Ἡ «ΕΥΛΟΓΙΑ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΦ. «ΠΑΤΡΙΣ» ΠΥΡΓΟΥ ΗΛΕΙΑΣ 8-3-2012

Ὁ Μητροπολίτης κ. Ἄνθιμος γιά τούς πλημμυροπαθεῖς

ΟΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος –ὡς γνωστόν– κατάγεται ἀπό τή Σαλμώνη μέ ἐπιστολή του στήν ἐφ. «Πατρίς» συμπαρίσταται στούς πλημμυροπαθεῖς.

Στήν ἐπιστολή του ἀναφέρει τά ἑξῆς:

«Κύριε διευθυντά,

Παρακολουθῶ ἀπό τῆς πρώτης ἡμέρας τή νέα μεγάλη δοκιμασία τοῦ λαοῦ τοῦ Πύργου καί τῶν περριοχῶν Σαλμώνης, Βαρβασαίνης καί ἀλλαγῶ ἀπό ἀκραῖα φυσικά φαινόμενα, καί θλίβομαι βαθύτατα γιά τή σκληρή αὐτή περιπέτεια τῶν ἀδελφῶν συμπατριωτῶν μου. Βυθισμένος σέ ἕνα πλῆθος ὑποχρεώσεων στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, λόγῳ συγκυριῶν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί τῆς ἐθνικῆς πτωχεύσεώς μας λυποῦμαι διότι δέν μπορῶ νά βοηθήσω ὑλικά καί ἔμπρακτα τούς δοκιμασθέντες ἀπό τίς πλημμύρες Ἡλείους ἀδελφούς μας.

Παρακαλῶ τόν ἅγιο Θεό, τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας καί τόν ἅγιο Χαράλαμπο, νά βοηθήσουν ὅλους τούς κατοίκους τῆς Ἡλείας γιά νά ξεπεράσουν τή σκληρή δοκιμασία τους καί νά σταματήσουν τά

φαινόμενα τῆς καταστροφῆς, πού εἶναι ἔργο τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ φυσικοῦ κακοῦ. Ἀδελφοί μου, κρατήστε τίς ἀντοχές σας γιά νά ἀντιμετωπίσετε τίς συνέπειες τῶν καταστροφῶν.

Ἀπό μιά ἄλλη σκοπιά εἶναι κρίμα πού ἡ ἀποδυνάμωση τοῦ Πύργου καί κατά συνέπεια ὅλης τῆς Ἡλείας ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», πού ἔτσι ἐστέρησε τό λαό μας ἀπό τήν ἄμεση νομαρχιακή μέριμνα καί φροντίδα, ἀπό τήν κατάργηση τοῦ καταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καί ἀπό τή μετακίνηση πολλῶν ὑπηρεσιῶν καί φορέων εὐεργετικῆς δράσεως στόν τόπο μας. Εἶναι σοβαρότατα θέματα αὐτά πού πρέπει νά διορθωθοῦν τό ταχύτερο.

Εὐχομαι καί πάλι σέ ὅλους τούς κατοίκους τοῦ Πύργου καί τῆς Ἡλείας νά ξεπεράσουν καί τήν τελευταία δοκιμασία καί νά ξαναβροῦμε ὅλοι τούς καλούς ρυθμούς τῆς ζωῆς μας, παρά τή σκληρότητα τῶν περιστάσεων πού πλήττουν ὅλη τήν πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα.

Ὁ Θεός βοηθός καί οἱ φυσικές μας φιλοτιμίες σέ δράση.

Εὐχέτης μέ πολλή ἀγάπη,

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Θεσσαλονίκης **ΑΝΘΙΜΟΣ**»

«ΟΤΑΝ Ο ΘΕΟΣ ΚΛΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΑΝΟΙΓΕΙ ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ!...» ΤΥΧΑΙΟ;

Τό 1994 παρουσιάστηκα στον Λαγκαδά Θεσσαλονίκης για να ύπηρετησω τή θητεία μου. Είχα άνδρωθει στην δεκαετία του '80 μέ τίς άριστερές ιδέες καί κοροΐδευαν ό,τιδήποτε είχε σχέση μέ Θρησκεία καί Όρθοδοξία. Δέν πατοΐσα στην έκκλησία καί είχα να κοινωνήσω δέκα χρόνια.

Τή δεύτερη μέρα του Πάσχα, τό 1995, ήμουν έννευρισμένος από τίς ύπηρεσίες καί τό κλείσιμο του στρατοπέδου καί πριν κοιμηθώ σκέφτηκα όργισμένος: δέν ύπάρχει ούτε Θεός ούτε διάβολος είμαστε μόνοι μας καί ό καθένας για τον έαυτό του. Έκεϊνο τό βράδυ είδα ένα όνειρο πού μέ συγκλόνησε: ένα σπίτι σέ μία καταιγίδα καί ένα παράθυρο να κλείνει μέ έκκωφαντικό θόρυβο. Σκέφτηκα πώς ίσως ύπάρχει Θεός καί τό τελευταίο παράθυρο έλπίδας πού μου είχα μείνει για να σωθώ έκλεισε. Έμεινα ξάγρυπνος όλο τό βράδυ αναλογιζόμενος τί είχα κάνει.

Τό πρωί ένας στρατιωτικός ιερέας ήρθε για να μάς λειτουργήσει. Παρακολούθησα μέ κατανύξη τήν θεία Λειτουργία καί σχεδόν δέν πίστευα σι' αυτιά μου όταν άκουσα τον ιερέα να λέει στό κήρυγμα: «όταν κλείνει ένα παράθυρο ό Θεός ανοίγει μία πόρτα». Ό άνθρωπος αυτός μάς πλησίασε όλους μέ πολλή αγάπη, μάς προέτρεψε να κοινωνήσουμε καί φυσικά τό έκανα μέ μεγάλη χαρά. Ήταν μία παράξενη καί έλπιδοφόρα μέρα για μένα αλλά δέ συγκρινόταν μέ ό,τι θα ακολουθοΐσε.

Από τό ίδιο κιάλας βράδυ, άρχισα ν'

άκούω μέσα στό κεφάλι μου μία φωνή να μου ύπόσχεται έξουσία, πλούτη, άπολαύσεις ό,τι θα μπορούσα να φαντασθώ.

Τό πρωί είχα άδεια, πήρα ένα ταξί για να πάω σπίτι μου, αλλά δέν τολμούσα να κοιτάξω έξω από τό παράθυρο. «Ό,τι όμορφο καί να έβλεπα ή φωνή μου ύποσχόνταν ό,τι θα τό έκανε δικό μου.

Όταν έφτασα σπίτι, ρώτησα τό μικρότερο άδελφό μου: έχει αξία να ζεις χωρίς αγάπη; Ό μικρός φυσικά δέν κατάλαβε τί έννοοΐσα. Αγάπη θέλω, σκέφτηκα, ούτε πλούτη, ούτε έξουσία, μόνο Αγάπη. Η φωνή στό κεφάλι μου άκούστηκε όργισμένη: Θα σέ κάψω μου είπε. Πραγματικά ένιωσα τή θερμοκρασία μου να άνεβαίνει καί περιμένα τό τέλος. Μία παρόρμηση μ' έκανε να σηκωθώ καί να πάω στό μπάνιο. Γέμισα τήν μπανιέρα μέ κρύο νερό, μπήκα μέσα αλλά δέν δροσιζόμουνα. Αντίθετα ένιωθα χειρότερα. Ξαφνικά σχεδόν χωρίς να τό καταλάβω προσευχές ήρθαν στό στόμα μου. Ό δαίμονας μέ μπέρδευε, μέ εκαιγε περισσότερο, μέ έκανε να ξεχνάω τά λόγια καί τής πιό άπλης προσευχής. Καί ξαφνικά όλα τελείωσαν. Βγήκα στό μπαλκόνι σοκαρισμένος, ζαλισμένος, αλλά καί χαρούμενος κι έλεύθερος κι ευχαρίστησα τό Θεό μ' όλη τήν ψυχή μου.

Όκτώ χρόνια άργότερα έτοιμαζόμουν να παντρευθώ. Η μηνητή μου καί ή μητέρα μου πήγαν να κλείσουν έκκλησία για τό γάμο καί γύρισαν ένθουσιασμένες. Βρήκαμε έναν ιερέα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΚΔΗΜΗΣΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΝ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Κατά τήν τελευταίαν ἔξαετίαν 2006-2012

Ἀρχιμ. Εὐστάθιος Μαρνασίδης (6-6-2006)
Ἀρχιμ. Ἀριστόβουλος Πύρτσος (2-9-2006)
Ἀρχιμ. Ἐλευθέριος Στεργιαννάκος (28-12-2006)
Ἀρχιμ. Στέφανος-Σάββας Ψαρόπουλος (συνταξιοῦχος) (15-6-2007)
Οἰκονόμος Παρασκευᾶς Πανάγος (συνταξιοῦχος) (16-4-2008)
Πρωτ. Γεώργιος Γεράκης (συνταξιοῦχος) (20-6-2010)
Πρωτ. Νικόλαος Ἰωσηφίδης (συνταξιοῦχος) (2-12-2010)
Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος Παπαῖωακείμ (συνταξιοῦχος) (20-12-2010)
Πρωτ. Ἐμμανουήλ Γαβριλάκης (18-4-2011)
Πρωτ. Θεόφιλος Τερεζάκης (2-9-2011)
Προεβ. Νικόλαος Παπαβαρνάβας (συνταξιοῦχος) (7-11-2011)
Πρωτ. Γεώργιος Παπαδόπουλος (συνταξιοῦχος) (4-12-2011)
Πρωτ. Δημήτριος Δημητρακόπουλος (συνταξιοῦχος) (21-12-2011)
Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Μπαλόκας (συνταξιοῦχος) (9-4-2012).

Τούτων ἐμνήσθημεν κατά τό τελευταῖον Ψυχοσάββατον τῆς 18ης Φεβρουαρίου 2012. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

Μνήμων καί Εὐχέτης
† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

μοῦ εἶπαν, γεμάτο ἀγάπη. Μᾶς συμβούλεψε γιά τό μυστήριο ἀλλά καί γιά πρακτικά θέματα. Ἡ μέλλουσα γυναίκα μου μοῦ εἶπε ὅτι ὁ ἱερέας πρότεινε νά ἐξομολογηθοῦμε σ' αὐτόν ἂν δέν ἔχουμε πνευματικό. Φυσικά καί δέχτηκα. Εἶχα μεγάλη περιέργεια νά γνωρίσω αὐτόν τόν ἱερέα πού ἔκανε τόσο μεγάλη ἐντύπωση στή γυναίκα μου καί τή μητέ-

ρα μου. Τελικά ἦταν ὅπως ἀκριβῶς τόν περιέγραψαν ἀλλά καί κάτι περισσότερο. Ἦταν ὁ ἴδιος πού μοῦ εἶχε ξαναδώσει τήν ἐλπίδα καί μέ εἶχε κοινωνήσει πρὶν ἀπό ὀκτώ χρόνια σ' ἐκεῖνο τό στρατόπεδο, ἀνοίγοντάς μου τόν δρόμο γιά μιά καινούρια ζωή. Τυχαῖο;

Πρωτοπρεσβύτερος
Παντελεήμων Χανόγλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 2.5.2012.-

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κατά τήν ἡμέρα τῆς **Πρωτομαγιάς 1ῃ Μαΐου 2012**, ὁ Παναγιώτατος **Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος**, συνοδευόμενος ἀπό κληρικούς συνεργάτες του, μετέβη στό ἀκριτικό χωριό **Κέλλη** τοῦ **Δήμου Ἄμυνταιίου** τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης**, μέ τήν εὐκαιρία τῆς τοπικῆς ἑορτῆς γιά τήν ἀνακομιδή τῶν ἱερῶν **Λειψάνων** τοῦ ἁγίου **Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας**. Ἡ πρόσκληση τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου** πρὸς τόν **Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης** ἔγινε μετὰ ἀπό πρόταση τοῦ **Προέδρου** τῆς **Κοινότητος Κέλλης** τοῦ **Δήμου Ἄμυνταιίου κ. Ἀθανασίου Τάσκα**.

Τό χωριό **Κέλλη** εὐρίσκεται ἀπομονωμένο στά σύνορά μας πρὸς τὰ Σκόπια καί συγκροτεῖται ἀπό ὀκτακόσιους κατοίκους **Ἑλληνες Χριστιανούς**, πού εἶναι νά τοὺς θαυμάζει κανεὶς γιά τήν συγκρότηση τῆς τοπικῆς κοινωνίας τους καί τήν πρόδό τους. Τό κύριο γνώρισμα τῶν κατοίκων εἶναι οἱ πολύτεκνες οἰκογένειες πού ἔχει ὡς συνέπεια νά λειτουργῇ στό χωριό **Παιδικός Σταθμός, Δημοτικό, Γυμνάσιο καί Λύκειο**. Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καί μιὰ δεύτερη ἐκκλησία κοσμοῦν τό ὄμορφο καί γραφικό αὐτό χωριό. Οἱ κύριες ἐργασίες τῶν κατοίκων εἶναι ἡ κτηνοτροφία καί οἱ γεωργικὲς καλλιέργειες. Ἡ παρουσία τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης** γιά τήν **Κέλλη** καί τήν ἐνορία τοῦ χωριοῦ εἶναι διαρκῆ καί ἀποτελεσματική.

Τό πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ **Παναγ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης στὴν Κέλλη** μέ τήν παρουσία καί τήν εὐγενῆ καί φιλόξενη συμμετοχή τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου** μετὰ τοῦ πρωτοσυγκέλλου του ἀρχιμ. **π. Ἰουστίνου** καί πολλῶν ἱερέων περιελάμβανε τήν τέλεση τοῦ πανηγυρικοῦ **Ἑσπερινοῦ** στόν ἱερό **Ναό** τοῦ ἁγίου **Ἀθανασίου**. Μετὰ τήν **Ἀρτοκλασία** ὁ **Σεβ. Φλωρίνης** προσεφώνησε τόν **Παναγ. Θεσσαλονίκης**, ὁ ὁποῖος καί ἀπήντησε εὐχαριστῶν γιά τήν φιλοξενία καθῶς καί μέ ἐποικοδομητικό κήρυγμα γιά τόν ἅγιο **Ἀθανάσιο** καί τήν ἰκα-

νοποίησή του για τήν πρώτη ἐπικοινωνία μέ τούς **Χριστιανούς** τοῦ ἡρωϊκοῦ καί φιλοπρόοδου αὐτοῦ χωριοῦ. Στόν **Ἑσπερινό** αὐτό ἦταν χαρακτηριστική ἡ παρουσία τῶν **Ἀρχῶν**, τό ὄλον ἐκκλησίασμα καί πρό πάντων τά πολλά παιδιά. Ἐπηκολούθησε ἱερά **Λιτανεία** τῆς εἰκόνας τοῦ ἁγίου **Ἀθανασίου**, πού κρατοῦσαν νέοι τοῦ χωριοῦ μέ τοπική ἐνδυμασία, ἡ ὁποία κατέληξε στή δεύτερη ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μέ τήν διανομή τοῦ εὐλογηθέντος ἄρτου.

Στή συνέχεια ἔγινε ἐόρτια **Ἐκδήλωση** στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ χωριοῦ μέ προσφωνήσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν **Ἀρχῶν**, τοῦ **Σεβ. Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου**, τοῦ **κ. Περιφερειάρχου Δυτικῆς Μακεδονίας**, τοῦ **κ. Δημάρχου Ἀμυνταίου** καί ἄλλων ἐκπροσώπων. Ἡ ἐναρκτήρια ὁμιλία ἔγινε ἀπό τόν **Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Κέλλης κ. Ἀθανάσιο Τάσκα** μέ οὐσιαστική ἀναφορά στά τοπικά καί γενικά προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας καί μέ ἐξαιρετικές ιδέες. Τίς ὁμιλίες ἔκλεισε ὁ **Παν. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος**, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιά τήν ὑποδοχή καί τίς τιμές, παρέθεσε ὅλα τά ἐπιχειρήματα εἰς βάρος τῶν **Σκοπιανῶν** γιά τίς ἀπαιτήσεις τους εἰς βάρος τῆς **Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας**.

Ἐπηκολούθησε ἀνταλλαγή δώρων καί ἐνθυμίων καί ἡ βράβευση τῶν νέων παιδιῶν τῆς **Κέλλης** πού ἐπέτυχαν στίς πανελλήνιες ἐξετάσεις. Στή συνέχεια παρετέθη δεῖπνο σέ ὅλους τους συμμετέχοντες στήν ἐορτή.

Τό φιλοπρόοδο χωριό **Κέλλη** μέ ὅλους τους κατοίκους ἔμεινε στήν καρδιά μας. Εὐγε.

2.5.2012

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ, 22 Ἀπριλίου 2012, στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁ Παν. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος ἐχειροτόνησε πρεσβύτερον ἱερέα τόν ἄχρι τοῦδε ἱεροδιάκονο π. Στυλιανό Ἀναστασόπουλο, πτυχιοῦχο Θεολογίας καί οἰκογενειάρχη. Ὁ π. Στυλιανός ἐτοποθετήθη ὡς ἐφημέριος στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Βογατσικού 7 - 546 22 Θεσσαλονίκη,
ἀριθμ. πρωτ.: 271

τηλ. 2310-229.871, καί τηλεομ. 2310-269.291
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 11.05.2012

Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Ἱερώνυμον
ὡς Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21 Ἀθήνας

Θέμα:

*«Υπόθεσις τῆς τηλεοράσεως ὑπὸ τὸν τίτλο “Ραδιοτηλε-
οπτικός Σταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονί-
κης” μέ τό διακριτικόν 4^Ε τῆς ἀδελφότητος “ΛΥΔΙΑ”»*.*

Μακαριώτατε, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Ἐκ τοῦ Δελτίου Τύπου τῆς ΔΙΣ τῆς 2^{ης} Μαΐου 2012 ἐπληροφορήθημεν ἱερός κληρὸς καί λαὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τὴν σύστασιν ὑπὸ τῆς ΔΙΣ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τεσσάρων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἡ ὅποια θὰ ἀσχοληθῆ μέ τὴν ἐκπόνησιν μελέτης διὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ 4^Ε μέ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Μακαριώτατε, διαπράττετε βαρύντατο λάθος ὅταν δέχεσθε ὅτι ἡ ὄνομασία τοῦ Σταθμοῦ αὐτοῦ εἶναι τῆς ἀδελφότητος «ΛΥΔΙΑ» «4^Ε». Σᾶς πληροφοροῦ ὑπευθύνως ὅτι ἡ ὄνομασία τοῦ Σταθμοῦ αὐτοῦ πρὸς ὅλες τίς νομικές, τίς ἐπιχειρησιακές καί τίς οἰκονομικές ὑποχρεώσεις ὡς ἐταιρείας, ὅπως δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως - τεῦχος ἐταιρειῶν, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης»!! Τό 4^Ε εἶναι εἶδος λογοτύπου καί σημαίνει «ἐλληνική - ἐκκλησιαστική - ἐνημερωτική - ἐκπομπή». Νομικά δέν σημαίνει τίποτε τό «4^Ε».

Ἀπὸ τῆς «καταστάσεώς μου» εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης τό 2004, ἠρχίσασμεν τὴν συνεργασίαν μέ τὸν ὡς ἄνω ῥαδιοτηλεοπτικὸν σταθμὸν, καταβάλλοντες ἱκανὴν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην μετάδοσιν Θείας Λειτουργίας ἢ Ἑσπερινοῦ. Ἐπειδὴ ἐξήλωσαν παμμακεδονικὴν ἐπέκτασιν καί κυριαρχίαν «ιεραποστολικήν», ἡ Ἱ.Μ.Θ. ἤξιωσε τὴν μετάδοσιν μόνον τῆς Κυριακῆς, πλὴν ὁμως ἠρνήθησαν πεισματικῶς, καί τὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἱ.Μ.Θ. ἀνέλαβεν ἡ Δημοσία Τηλεόρασις ΕΤ3, ἀπὸ

* Σ.Σ. Ἡ κατάργησις τοῦ τίτλου «Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης» σημαίνει γιὰ τὴν ἀδελφότητα «Λυδία» ἀπώλεια τῆς ΑΔΕΙΑΣ λειτουργίας τοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ.

τριετίας και πλέον, και τό **Χριστιανικόν** αὐτό **Σωματεῖον** μεταδίδει ἐκπομπάς ἀπό ὄλας τὰς **Ἱεράς Μητροπόλεις** τῆς ἐμβελείας του, πλὴν τῆς **Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης**, μέ ἀποτέλεσμα τόν σκανδαλισμόν τοῦ **Λαοῦ** μας.

Ὡς ἐκ τούτου καί πρόν τόν σκοπόν τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀπαρχῆς τοῦ ραδιοτηλεοπτικοῦ σταθμοῦ, γνωρίζομεν **Ῥμῖν** τὰ κάτωθι:

- **Ὁ «Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης»** συνεστήθη μέ ἀριθμ. πρωτ. **228/1989** καί διά τῆς ὑπ' ἀριθμόν **178/1989** ἀποφάσεως τοῦ μακαριστοῦ **Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Παντελεήμονος Β΄** ἐξησφάλισε τήν νομιμότητα τῶν ἐκπομπῶν.
- **Περί τό ἔτος 1993-94 ὁ Σταθμός παρουσίασεν** ἀδυναμίαν λειτουργίας, λόγω ἐλλείψεως οἰκονομικῶν πιστώσεων, παρ' ὅτι εἶχεν ἰδρυθῆ **Ἐταιρεία** διά τήν τηλεόρασιν.
- **Ὅταν ὁ Σταθμός ἐκινδύνεουε νά κλείσῃ** προσεφέρθη ἡ ἀδελφότης **«ΛΥΔΙΑ»** ὑπό τόν ἀρχιμ. **π. Θεόφιλον Ζησόπουλον** καί μέ ποσοστόν **51%** ἐνίσχυσε τήν **Ἐταιρείαν**.
- **Τότε, λέγεται, ὅτι μέ χρήματα ἀπό τήν ἀδελφότητα** ἐπληρώθησαν τὰ νέα μηχανήματα τοῦ **Σταθμοῦ**, καί ὅτι διά τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ κεφαλαίου τῆς **Ἐταιρείας** παραμερίσθησαν οἱ ἄλλοι ἑταῖροι καί εἰδικῶς ἡ **Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης**, τῆς ὁποίας τό μέρος κατέπεσεν εἰς **2,5-3%**.

Δι' ὄλην αὐτήν τήν ἱστορίαν, ἐλέχθη εἰς ἡμᾶς ὑπό προσώπου τῆς ἀδελφότητος ὅτι ὑπεγράφη συμφωνητικόν μεταξύ τῆς **Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης** καί τῆς ἀδελφότητος ἢ τῆς ἐταιρείας, –ἐδῶ τό ζήτημα συσκοτίζεται–, καί ἄλλα περίεργα. Ὡς συμβολαιογράφος ἀναφέρεται ἡ **κ. Τιμισκίδου**, ἡ ὁποία ἔχει κλείσει τό γραφεῖον τῆς. Ἐπομένως θά πρέπη νά ὑπεγράφη ἓν συμφωνητικόν ἢ συμβόλαιον παραλαβῆς καί παραδόσεως τοῦ **Ῥαδιοτηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ** μεταξύ τῆς **Ἱ. Μητροπόλεως** καί τῆς ἐταιρείας ἢ τῆς ἀδελφότητος. Παρεκαλέσαμεν πολλάκις νά μᾶς δοθῆ αὐτό τό συμφωνητικόν ἢ συμβόλαιον καί κατέστη ἀδύνατον. **Γιατί;** Σημειωτέον ὅτι ἀπό τό ἔτος **2004** καί ἕως ὅτου ἐδημιουργήθη τό θέμα, ἡ **Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης** κατέβαλλε συνεχῶς τὰ ἔξοδα τῶν ἐκπομπῶν.

Δι' ὄλα αὐτά καί κυρίως διά τήν ἀποτροπὴν τοῦ σκανδαλισμοῦ τοῦ πληρώματος τοῦ λαοῦ τῆς **Θεσσαλονίκης** καί εὐρύτερον τῆς **Μακεδονίας**, κατεθέσαμεν μήνυσιν διά τήν παράνομον χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τῆς **Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης** ὑπό τῆς τηλεοράσεως τῆς ἀδελφότητος **«ΛΥΔΙΑ»**, τῆς ὁποίας ἡ δικάσιμος ἀνεβλήθη πρό μηνός, λόγω τῆς ἀπεργίας τῶν δικηγόρων. Ἀναμένομεν τήν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἄρα ὑπάρχει ἐκκρεμοδικία.

Σημειωτέον ὅτι τό **«Ἐθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεοράσεως»** ὑπέδειξε δι' ἐγγράφου του εἰς τήν ἀδελφότητα νά καταργήσῃ τόν τίτλον τῆς **«Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης»** ἀπό τούς τίτλους ἀλληλογραφίας καί ἐπικοινωνίας μετά τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Μετά σεβασμοῦ

† **Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ**

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Κατά τήν διάρκεια τοῦ διμήνου Μαρτίου - Ἀπριλίου 2012 ὁ Παναγ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. ᾤανθιμος ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία καί προέστη στούς Ἑσπερινούς, ἐκήρυξε δέ καί τόν Θεῖο Λόγο, στούς ἐξῆς ἱεροῦ Ναοῦ: ἁγίου Δημητρίου, Παναγίας Χαλκῆων, Παναγίας Δεξιᾶς, ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, ἁγίας Τριάδος, ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας, τῆς ἁγίας Σοφίας, Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου, Παναγούδας, Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος, ἁγίου Γεωργίου Πανοράματος, ἁγίου Γεωργίου Ροτόντας καί ἁγίου Δημητρίου.

• Ἐπίσκεψη εἶχαμε στήν Ἱερά Μητρόπολη ἀπό ξένους καί Ἑλληνας, εἰδικούς στό θέμα τῆς Ἐκκλησιολογίας, μετά τῶν ὁποίων ἀντήλλαξε ἀπόψεις ὁ Παναγιώτατος.

• Οἱ μαθηταί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Πατρῶν ἐπεσκέφθησαν τόν Παναγιώτατο στό Ἐπισκοπεῖο μας.

• Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. ᾤανθιμος ἐνεκαινίασε τήν ἔκθεση τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου-ζωγράφου κ. Εὐθυμίου Βαρλάμη, ὅπου μετά τόν ἁγιασμό ὠμίλησαν ὁ ἴδιος, ἡ Διευθύντρια τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου, ἡ κ. Νασσιείδου τῆς ὁμάδος συνεργατῶν τοῦ κ. Βαρλάμη, καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. Ἡ ἔκθεση εἶχε ὡς θέμα «Ὁ Χριστός στήν Ἑλλάδα σήμερα», μέ ζωγραφικά ἔργα ἀναφορᾶς μόνον στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

• Στίς 15 Μαρτίου ἐγένετο στό ἀμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς» ἡ ὀρκωμοσία μιᾶς ἀκόμη σειρᾶς τῶν πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης

Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας, μέ τήν γνωστή εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα. Τό ἀμφιθέατρο τῶν τελετῶν ἦταν κατάμεστο. Ὁμίλησαν ὁ Παναγ. Μητροπολίτης κ. ᾤανθιμος, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Χριστόφορος Κοντάκης, ἕνας ἱερεὺς ἐκπρόσωπος τῶν νέων πτυχιούχων, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς ἀπέδωσε ἐκκλησιαστικούς ὕμνους. Ταυτοχρόνως ἐγένετο καί ἡ ὀρκωμοσία τῶν πτυχιούχων τοῦ Τμήματος Συντηρήσεως ἔργων τέχνης.

• Πολλὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαίδευσως ἀπό Θεσσαλονίκη καί ἀπό πολλῆς πόλεις καί περιοχές τῆς Ἑλλάδος ἐπεσκέφθησαν τήν Ἱερά Μητρόπολή μας, ἐζήτησαν καί συναντήθησαν μέ τόν Παναγιώτατο, ὁ ὁποῖος τοὺς ὠμίλησε σέ κάθε περίπτωση, ἐπεσκέφθησαν τό Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο μας καί ἐχάρησαν γιά τήν ὄλη ὑποδοχή.

• Τήν 21 Μαρτίου ἐγίναν τά ἐγκαίνια τῆς νέας ἐκθέσεως τοῦ διεθνοῦς φήμης ζωγράφου κ. Εὐθυμίου Βαρλάμη στό Βυζαντινὸ Μουσεῖο τῆς Θεσσαλονίκης μέ θέμα: «Ὁ Χριστός στήν Ἑλλάδα σήμερα». Τόν ἁγιασμό τῶν Ἐγκαίνιων ἐτέλεσεν ὁ Παναγ. Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος καί ὠμίλησε. Ἐπίσης ὠμίλησε ἡ Διευθύντρια τοῦ Μουσείου κ. Ἀγαθονίκη Τσιλιπάκου καί ὁ κ. Εὐθύμιος Βαρλάμης. Ἡ ὄλη ἐκδήλωση πού ὀλοκληρώθηκε μέ τήν ἐπίσκεψη στήν ἔκθεση ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

• Ἡ παρέλαση τῆς 25ης Μαρτίου, μετά τήν τελεσθεῖσα ἐπίσημη Δοξολογία στήν ἁγία Σοφία, ἐγίνε μέ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἀπό τά πολιτικά καί τά στρατιωτικά ἀγῆματα. Δόξα τῷ Θεῷ.

• Συνεχίζεται ἡ ἀπρόσκοπη λειτουργία

τῶν δεκατεσσάρων συσσιτίων τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, ἐνῶ παραλλήλως ἐδόθησαν δεκάδες δέματα τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων σὲ ἀπόρους μὲ πρωτοβουλία τοῦ συλλόγου «Ἀγάπη» τοῦ ὁποίου ἠγεῖται ἡ βουλευτὴς κ. Ἑλένα Ράπτη.

- Τὴν 16η Μαρτίου στὴν αἴθουσα «Φάρος» τοῦ Συλλόγου Ἀπόστολος Παῦλος ὠμίλησε ὁ γνωστός δικηγόρος τῆς Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Κούβελλας, συμμαθητὴς στὰ γυμνασιακὰ χρόνια καὶ φίλος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ἀνθίμου.

- Ἀγιασμός καὶ ἐπαινος στὸ Σύλλογο Ὀδοντιάτρων τῆς Θεσσαλονίκης, στὸν ὁποῖο σύλλογος Γυναικῶν ἐδώρησε ἓνα καινούργιο εἰδικὰ ἐξοπλισμένο αὐτοκί-

νητο ὡς πλήρες ὀδοντιατρεῖο γιὰ ἔκτακτες ἀνάγκες. Ἡ ἐκδήλωση ἐγίνε στὸν περίβολο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως, ὅπου οἱ ὀδοντίατροι ἐώρτασαν τὸν προσάτη τους ἅγιο Ἀντύπα. Ὁ Παναγιώτατος ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμό γιὰ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ὠμίλησε ἐπικαίρως.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

- Τὸ τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδρίτου κυροῦ Ἰακώβου Παντελίδου, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ πνευματικοῦ, καὶ τοῦ μακαριστοῦ πρωτοπρεσβυτέρου κυροῦ Ἑμμανουὴλ Γαβριηλάκη τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο ἐτελέσθησαν στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος ὑπὸ τοῦ Παναγ. Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου καὶ πολλῶν κληρικῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ (04.03.2012-01.04.2012)

- **Κυριακὴ Α΄ Νηστειῶν - Ὁρθοδοξίας - 04.03.2012** Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολιούχου ἁγίου Δημητρίου.

- **Παρασκευὴ - 09.03.2012** Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν Παναγίας τῶν Χαλκῶν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

- **Β΄ Χαιρετισμοί** Ἀκολουθία τῶν Β΄ Χαιρετισμῶν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Παναγίας τῆς Δεξιᾶς.

- **Σάββατον - 10.03.2012** Ἑσπερινός εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

- **Κυριακὴ Β΄ Νηστειῶν Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ - 11.03.2012** Ὁρ-

θρος, Θεία Λειτουργία καὶ λιτάνευσις τοῦ σκηνώματος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμον ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν.

- **Παρασκευὴ - Γ΄ Χαιρετισμοί - 16.03.2012** Ἀκολουθία τῶν Γ΄ Χαιρετισμῶν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

- **Κυριακὴ Γ΄ Νηστειῶν Σταυροπροσκυνησεως - 18.03.2012** Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν ἁγίας Τριάδος.

- **Παρασκευὴ - Δ΄ Χαιρετισμοί - 23.03.2012** Ἀκολουθία τῶν Δ΄ Χαιρετισμῶν εἰς τὸν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

- **Σάββατο - 24.03.2012** Ἑσπερινός εἰς

τόν πανηγυρίζοντα ιερών Ναόν Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας.

• **Κυριακή Δ΄ Νηστειῶν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - 25.03.2012** Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία καί Δοξολογία εἰς τόν ἱερὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓ. ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

• **Κυριακή τῶν Βαΐων - 08.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολλιοῦχου ἁγίου Δημητρίου. Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Θεράποντος.

• **Μεγάλη Δευτέρα - 09.04.2012** Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου 40 Ἐκκλησιῶν.

• **Μεγάλη Τρίτη - 10.04.2012** Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου εἰς τόν ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

• **Μεγάλη Τετάρτη - 11.04.2012** Ἀκολουθία τοῦ Νιπτήρος καί τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Ἐλευθερίου (ντεπῶ).

• **Μεγάλη Πέμπτη - 12.04.2012** Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Παθῶν εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

• **Μεγάλη Παρασκευή - 13.04.2012** Μεγάλη Ὠραιο - Ἑσπερινός τῆς Ἀποκαθηλώσεως εἰς τόν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολλιοῦχου ἁγίου Δημητρίου. Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τόν ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

• **Μεγά Σάββατον - 14.04.2012** Ἑσπερι-

• **Παρασκευή - Ἀκαθίστου Ὑμνου - 30.03.2012** Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου.

• **Κυριακή Ε΄ Νηστειῶν Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας - 01.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν Παναγούδας.

νός καί Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος. Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

• **Κυριακή τοῦ Πάσχα - 15.04.2012** Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης εἰς τόν ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

• **Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου - 20.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν ἱεράν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Πανοράματος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

• **Κυριακή τοῦ Θωμᾶ - 22.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ (Χειροτονία π. Στυλιανοῦ). Ἑσπερινός εἰς τόν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Γεωργίου Ῥοτόντα.

• **Δευτέρα - Ἀγίου Γεωργίου - 23.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν πανηγυρίζοντα ἱερὸν Ναὸν ἁγίου Γεωργίου Ῥοτόντα.

• **Κυριακή τῶν Μυροφόρων - 29.04.2012** Ὁρθρος καί Θεία Λειτουργία εἰς τόν ἱερὸν προσκυνηματικὸν Ναὸν τοῦ πολλιοῦχου ἁγίου Δημητρίου.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ

κατά τόν Ἐσπερινόν τῆς Ἀποκαθηλώσεως
ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου ἀντί Κηρύγματος

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, **Ἐσταυρωμένε Ἰησοῦ Χριστέ,**

Ἰδοῦ καί πάλιν ἐνώπιόν σου, ἰδοῦ ἡμεῖς τά τέκνα σου καί ὁ λαός σου, οἱ **Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί,** ἐν μέσῳ τῆς ὀρθοδόξου χριστιανωσύνης τοῦ κόσμου, μέ βαρεῖαν τήν καρδίαν ἐκ τῶν περιπετειῶν καί τῶν παθημάτων ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι, ἀπορρίπτομεν ἐν τούτοις τήν μέριμναν τοῦ βίου καί βηματίζομεν ἐνώπιον τοῦ μαρτυρίου σου καί τοῦ **Σταυροῦ** σου. **Σοῦ** ἀπευθύνομεν, ἀντί λόγου ῥητορικοῦ, ταύτην τήν προσευχήν. **Σέ** ἀντικρύζομεν σήμερον ἐπί τοῦ **Σταυροῦ** καθηλωμένον, ἀκανθοστεφανούμενον, γυμνόν, αἰμόφυρτον καί ἀπανθρώπως ἐμπαιζόμενον. Θαυμάζομεν τό μυστήριον τῆς **Θείας Οἰκονομίας** σου. **Κύριε,** κατέκρινάν **Σε** οἱ **Ἰουδαῖοι,** θανάτῳ, τήν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τήν ἐρυθράν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ **Σε** προσήλωσαν· καί οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν **Σοι** προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. **Κύριε,** ὁ **Πέτρος** ὀδυρόμενος ἐβόα· τῶν δακρῶν μου μή παρασιωπήσης· εἶπα γάρ φυλάξαι τήν πίστιν **Οἰκτίριμον** καί οὐκ ἐφύλαξα· καί ἡμῶν τήν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι καί ἐλέησον ἡμᾶς. Πρὸ τοῦ τιμίου **Σταυροῦ,** στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων **Σε, Κύριε,** αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήσσοντο· ἀνεδήσω γάρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τήν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καί τήν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις

περιβάλλον τὸ στερέωμα· τοιαύτη γάρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχία σου, **Χριστέ.** Καί ἡ καταθλιμμένη **Μητέρα** σου, ἡ μάνα ὄλου τοῦ κόσμου θρηνεῖ, **Σέ** τό σπλάγχνο της. ὦ γλυκειά μου **Ἄνοιξη,** πολὺγλυκο ἀγαπημένο μου παιδί, ποῦ χάθηκε ἡ ἀνείπωτη ὁμορφιά σου; Διὰ τοῦτο καί ἡμεῖς, σήμερον, σέ ἀτενίζομεν, **Κύριε,** ὡς ταπεινοὶ καί ἀνάξιοι δοῦλοι σου. Ἐπιστρατεύοντες ὅλας τὰς τῶν ψυχῶν μας δυνάμεις σέ παρακαλοῦμεν καί σέ ἱκετεύομεν. Δέξαι τήν λατρείαν ἡμῶν καί τήν μετάνοιάν μας. Ἄκουσον τῶν ψυχῶν μας τοὺς στεναγμούς. Εὐσπλαγχνίσθητι ἐπί τά δάκρυα τῆς μετάνοίας ἡμῶν. Δέξαι τῶν προσευχῶν ἡμῶν τοὺς ὕμνους. Ἐξαπόστειλον στά ἐλέη σου καί τοὺς οἰκτιρισμούς σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἡ ἄφατος φιλανθρωπία σου καί τό ἄπειρον τοῦ ἐλέους σου, **Σέ** ὠδήγησαν ἐπί τοῦ **Σταυροῦ** διὰ τήν ἰδικήν μας σωτηρίαν. Ἐταπεινώθης, ἔπαθες καί ἐσταυρώθης δι' ἡμᾶς τά τέκνα σου. Οὕτως ἠνοιξας τὰς πύλας τῆς **Καινῆς** σου **Διαθήκης** καί τοῦ **Παραδείσου.** Μᾶς ἀφήκες τὰ πνευματικά ὄπλα, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλπίδος, διὰ νά εὐαρεστήσωμεν εἰς **Σέ** καί νά **Σέ** καταστήσωμεν Βασιλέα ἰσόβιον ἐντός τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἄλλ' ἡμεῖς, **Κύριε,** σφάλλομεν καί ἀστατοῦμεν. Ἄμαρτάνομεν, προκαλοῦμεν καί ἀσχημονοῦμεν. Ἐπίβλεπον ἐφ' ἡμᾶς, συγχώρησον ἡμῖν καί φώτισον ἡμᾶς τοὺς **Ὁρθόδοξους Ἕλληνας** καί πάντας τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς. Ἰδοῦ ὅτι καί οἱ πόλεμοι μακρὰν καί ἐγγύς

συγκλονίζουν τούς λαούς. Καί πρό τῶν θυρῶν μας αἱ ἀκοαί καί ἀπειλαί ἀναταραχῶν ὄπλων. Καί πρό τῶν ὀφθαλμῶν μας αἱ οἰμωγαί, οἱ θρήνοι, οἱ κλαυθμοί καί τά δάκρυα τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. **Σύ, Κύριε**, γνωρίζεις ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι θάνατος, αἷμα, πληγή, καταστροφή, πείνα καί δυστυχία. Παῦσον τήν ὀρμήν τοῦ πολέμου. Φώτισον τόν νοῦν τῶν ἰσχυρῶν καί ἐπηρεμένων. Ἐνίσχυσον τούς ὀρθοδόξους ἀδελφούς μας καί πάντας τούς χριστιανούς τήν ὥραν ταύτην τῆς δοκιμασίας των, παρηγόρησον τούς πρόσφυγας ἅπαντας, θρέψον αὐτούς καί εἰς τάς ἐστίας των ἐπανάγαγε. Φύλαξον, **Κύριε**, τήν πατρίδα ἡμῶν ἀπό τήν δίνην καί τήν συμφοράν τοῦ πολέμου. Εἰς τήν **Μακεδονίαν** μας, εἰς τήν **Θράκην** μας, εἰς τά **νησιά** μας τοῦ **Αἰγαίου**, εἰς τήν **Κύπρον** καί πᾶσι τοῖς λαοῖς τήν εἰρήνην σου δώρησαι.

Σύ, Κύριε, παρέδωκας ἡμῖν τόν μέγαν θησαυρόν, τήν ἁγίαν **Ἐκκλησίαν**, ἣν περιποιήσω διά τοῦ ἰδίου σου αἵματος. Αὐτήν τήν **Ἐκκλησίαν** σου ἀσάλευτον στήριξον εἰς τούς αἰῶνας. Αὐτή εἶναι ἡ χαρά, ἐλπίς, ἡ εἰρήνη καί ἡ προσδοκία τοῦ **Οὐρανοῦ**. Ἀνάδειξον εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν ποιμήνην, ποιμένας καί διδασκάλους ἐμφορουμένους ὑπό θείου ζήλου. Ἐμπνευσον εἰς τούς λαούς σου τήν εὐσέβειαν καί τήν πατροπαράδοτον πίστιν. Χάρισαι εἰς τούς ἄρχοντας ἡμῶν φωτισμόν, σύνεσιν καί ὁμόνοιαν. Φύλαξον ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀσθενείας, ἀπό τοῦ αἰφνιδίου θανάτου καί ἀπό παντός κακοῦ. Προστάτευσον τήν νεότητα ἐκ τῶν θανατηφόρων κινδύνων, τῶν ἀποτροπαίων μαστίγων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, ἐκ τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ ἀλκοολισμοῦ καί τῶν τροχαίων δυστυ-

χημάτων. Ἐνίσχυσον τούς ἀδελφούς ἡμῶν τούς δοκιμαζομένους ὑπό χρονίων νοσημάτων.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ θραῦσον τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, ἀπάλλαξον ἡμᾶς τῆς αἰωνίου κολάσεως καί συνανάστησον ἡμᾶς τῇ λαμπροφόρῳ **Ἀναστάσει** σου, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπί τῆς γῆς εἰς ὁδοῦς ἀγάπης, προσφορᾶς, ἀναψυχῆς καί σωτηρίας καί ἐν οὐρανῷ εἰς τήν αἰωνίαν μακαριότητα. Δεδοξασμένον τό ὄνομα σου **Κύριε** καί **Δέσποτα** τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,

Τό ἄχραντόν σου **Σῶμα**, ἀποκαθηλούμενον τοῦ **Σταυροῦ**, θά ἐναποτεθῇ εἰς τόν πανάγιον **Τάφον**. Τοῦτον τόν **Τάφον** θά ῥάνωμεν οἱ **Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί** διά τῶν ἡμετέρων δακρῶν καί τῶν μυροβόλων ἀνθέων τῆς **Ἀνοιξeos**. Οἱ τριγμοί τοῦ μνημείου σου, μετά τρεῖς ἡμέρας θά συνταράξουν τούς πολεμίους σου, αἱ ἀστραπαί ἐκ τοῦ φωτοφόρου προσώπου σου θά τυφλώσουν τούς φύλακας καί οἱ **Ἄγγελοι** θά ἐξαγγείλουν εἰς **Οὐρανόν** καί **Γῆν** τόν θρίαμβον τῆς **Ἀναστάσεώς** σου.

Ταῦτα τά θαυμαστά γεγονότα, τήν **Σταύρωσιν**, τήν ἐκούσιον **Ταφήν** καί τήν λαμπράν **Ἀνάστασιν**, ἀξιώσέ μας **Ἐσταυρωμένε Ἰησοῦ Χριστέ**, καί κατά τοῦτο τό πνευματέμφορον **Πάσχα**, νά βιώσωμεν ὡς ἀστερευτούς πηγᾶς αἰωνίων λυτρωτικῶν δωρεῶν δι' ἓνα ἐμπρέποντα ἐπίγειον βίον, ἀνεπίληπτον, ὅσιον, μεστόν ἔργων ἀγαθῶν καί τῆς **Οὐρανίου** ζωῆς κληρονόμους κατάστησον πάντας ἡμᾶς· ἀμήν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ